

Méhlegelő 1.

Megnevezés: Méhlegelő 1.

Élettartam: egyéves

Vetésidő: tavaszi

Csávázás: csávázatlan

Norma: 40-60 kg/ha

Összetétel: 10% alexandriai here 10% bíborhere
30% tavaszi bükköny 10% mustár
10% baltacim 20% pohánka
5% vöröshere 5% lucerna

Státusz: előjegyezhető

Méhlegelők telepítése, művelése

Vetőágy készítése

Talajigény:

Talajjal szemben a keveréket alkotó egyes növényfajok eltérő igényűek, de általánosan elmondható, hogy a legtöbb mezőgazdasági művelésre alkalmas talajon vethető, mindig van a keverékben olyan faj, mely szépen díszlik az adott talajtípuson és a keverék a méhlegelő funkcióját betölti. Előveteménnyel szemben nem igényes, talán csak pillangósok után, hereuntság miatt, ne telepítsük. Telepítése tápanyagellátást nem igényel, pillangósok révén a levegő nitrogéntartalmát megköti, így gazdagítja a talaj tápanyagtartalmát. A vetésidő megválasztható, lehet kora tavaszi, április közepéig, illetve nyári, nyár végi időszak. A tavaszi telepítés a tavaszi árpa, a nyári, nyár végi telepítés a repce termesztési rendszerébe könnyen beilleszthető.

Tavaszi telepítéssel az akácvirágzás utáni időszakra időzíthetjük a keverékben lévő facélia virágzását, ami a vetést követően 49-56. nap között kezd virágozni és a napraforgó virágzásig lezajlik.

Nyári telepítésnél a méhek betelepítését segíthetjük a szeptember eleji-közepi virágzó méhlegelők biztosításával (ilyenkor néhány nappal megrövidül a facélia virágzási idejének kezdete). Nem cél, hogy a méhlegelő telepítés konkurenciát jelentsen egyéb nagy virágtömegekkel szemben, célja, hogy a mezőgazdasági környezetben meglévő táplálékszegény időszakokat áthidalja.

Magágy:

A magágy-előkészítés, a számos aprómagvú pillangós növény miatt aprómorzás talajszerkezetet kíván legalább a vetés mélységéig. A vetőmagmennyiség 20 kg/ha, vetésmélység 1-2 cm, vetőgéppel gabonasortávra, de szórva kézzel, vagy géppel is egyenletes állomány érhető el. Vetést követően mindig hengerezzük le a talajt így gyors és egyenletes kelést biztosítunk. (A tömörítés megoldható személygépkocsi kerekeivel is, kisebb területen.)

Növényápolás, gyomszabályozás:

Cél az állomány gyommentesen tartása, és a méhlegelő minél hosszabb ideig való virágzásban tartása. A méhlegelőkön vegyszeres gyomirtást nem, csak mechanikai gyomszabályozást alkalmazunk (kaszálassal, száruzással). A telepítés évében a parlagfűvel fertőzött területeken az állományt le kell kaszálni július 1. előtt, a következő évektől az állomány gyors kezdeti fejlődése miatt a parlagfű nem okoz gondot. A kaszálás idejét a virágzó és az elszáradó növények arányában határozzuk meg, 50% elszáradó virágnál kaszáljunk. Célszerű a terület felét lekaszálni, így mindig marad virágzó felület és mire a kaszátlan rész elvirágzik akkorra a lekaszált területen megindul a virágzás.

A meghagyott állománnyal a korábban lekaszált terület újvirágzását meg kell várni, így biztosítva folyamatos táplálkozó helyet a beporzó rovaroknak. Kisebb méretű telepítések esetében is kívánatos, hogy maradjon táplálkozó hely a méhlegelőn. Az állomány teljes kaszálása is lehetséges, ha a közelben más forrásból tudnak táplálkozni a beporzó közösségek (napraforgó virágzás). Az állomány rövid szárral (10 cm) és jólbokrosodva menjen a télbe. Az utolsó kaszálás után maradjon ideje az állománynak még fejlődni az első fagyok megérkezéséig. Szakszerű műveléssel a méhlegelő 3-4 évig fennmaradhat, feltörésről, újravetésről ezt követően gondoskodhatunk.

